

Røver. Jeg tror, Lovforslaget paa dette Punkt er, som det bør og skal være. I øvrigt er der mangt og meget i Lovforslaget, som bør nærmere overvejes i et Udvalg, og jeg skal derfor ikke nu fremsætte flere Bemærkninger, hvor megen Anledning der end kunde være dertil.

Landbrugsministeren (Bording): De ærede Ordførere for Socialdemokratiet (J. P. Jensen), for det radikale Venstre (Mads Larsen) og for Venstre (Hedegaard) var saa velvillige i deres Udtalelser overfor Lovforslaget, at jeg gerne vil bringe dem min Tak. Deres Udtalelser vidner om, at der trods adskillige Indvendinger er Udsigt til at opnaa et godt Resultat. Det samme kan ikke siges om de Udtalelser, den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Ulrich) og den ærede Ordfører for Partiet Holstein fremsatte, de indeholdt en stærk Kritik og kendetegnedes ved meget skarpe Udtryk, navnlig med Hensyn til, hvad Hensigten havde været med Fremsættelsen af Lovforslaget.

Det ærede Medlem Hr. Hedegaard, der var Ordfører for Partiet Venstre, fremsatte nogle Indvendinger, som jeg gerne vil gøre et Par Bemærkninger til. Det ærede Medlem var ikke helt tilfreds med, at man slettede 50 m's Grænsen i Jagtloven af 1922 ved Jagt i Vige, Fjorde og Vandløb, men det ærede Medlem var dog villig til at gøre denne Afstand noget mindre, da det forskellige Steder havde vist sig, at Jagt i Virkeligheden var fuldstændig udelukket. Naar man erkender, at det, som blev indført ved Loven af 1922, var for rigoristisk, vil det nok være muligt at opnaa et Resultat paa dette Omraade.

Med Hensyn til Jagttegn udtalte det ærede Medlem, at han godt kunde være med til at afskaffe de to Kroners Jagttegn, og det forekommer mig, at saa godt som alle Ordførere var inde paa, at disse er uretfærdige, og at man vilde være med til at afskaffe dem. Det ærede Medlem kunde tænke sig, at man, som det har været nævnt, kunde opretholde dem, idet man gav en Toddy som Vederlag for saadanne Jagtkort. Som gammel Afholdsmand maa jeg bestemt protestere imod en saadan Ordning.

De tyve Kroners Jagtkort var det ærede Medlem ikke saa villig til fuldstændig at afskaffe, fordi det ærede Medlem mente, at man ved Indførelsen af disse havde frigjort sig for en hel Del Lystjægere. Det er nok muligt, men det, jeg har indvendt overfor disse 20 Kroners Jagtkort — og det

finder jeg berettiget —, er, at det ikke kan betale sig for de Folk, som har daarligst Tid og Raad til at gaa paa Jagt, naar de skal erlægge tyve Kroner for et Jagtkort, medens de Folk, som har Tid og Raad til det, alligevel gaar paa Jagt; de mindre velstillede bliver saaledes uheldigt stillet, og det er egentlig Aarsagen til, at jeg finder det rimeligt at gaa bort fra Jagtkortene.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich, som ogsaa var inde paa dette Spørgsmaal, kunde tænke sig, at man delte de Mennesker, som vilde have Ret til at gaa paa Jagt paa anden Mands Ejendom, saaledes, at de, der kun vilde gaa paa Jagt en enkelt Dag eller to, skulde betale mindre end de, der vilde jage hele Jagttiden. Dette vilde være en meget mere retfærdig Maade at løse Jagtkortspørgsmaalet paa end den, der er indført ved den nugældende Lov. Muligvis kan man i det Udvalg, der bliver nedsat, naa et Resultat, som i nogen Grad kan tilfredsstille til begge Sider. Den nuværende Ordning er i høj Grad uretfærdig, selv om den ganske vist hindrer en Del i at jage, der ellers vilde gøre det.

Det ærede Medlem var ogsaa inde paa Bestemmelsen i den gældende Lov om, at Personer fra 15 til 18 Aar ikke har Lov til at gaa paa Jagt, uden at Forældre eller Værger tager Ansvar, og han vilde gerne have denne Bestemmelse opretholdt. Jeg tror ogsaa, det ærede Medlem Hr. Mads Larsen kritiserede Bestemmelsens Bortfald og nævnte, at man kunde forhøje Aldersgrænsen for dem, der ikke maa gaa paa Jagt, eventuelt op til 18 Aar. Jeg har intet imod, at man træffer en Bestemmelse i saa Henseende; jeg finder det ganske rimeligt, at alt for unge Mennesker ikke skal have Lov til at gaa paa Jagt, skærpede Bestemmelser i den Henseende, som eventuelt maatte fremkomme i Udvalget, skal jeg ikke have noget imod at forhandle om.

Med Hensyn til § 24, hvor der tales om Nattejagt, idet al Jagt nu er forbudt fra 1 Time efter Solens Nedgang til 1 Time før dens Opgang, medens det i Forslaget foreslaas, at der skal sættes: 2 Timer efter Solens Nedgang til 2 Timer før dens Opgang, er der rejst stærke Indvendinger. Det ærede Medlem Hr. Hedegaard ønskede at opretholde det, der nu stod i Loven, men samtidig at udvide de Dispensationer, der gives fra Ministeriet, hvor det er rimeligt. Disse Udtalelser, der blev tiltraadt af forskellige andre, viser jo, at det sikkert ikke vil være umuligt at naa til Enighed om dette Punkt.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich, der talte